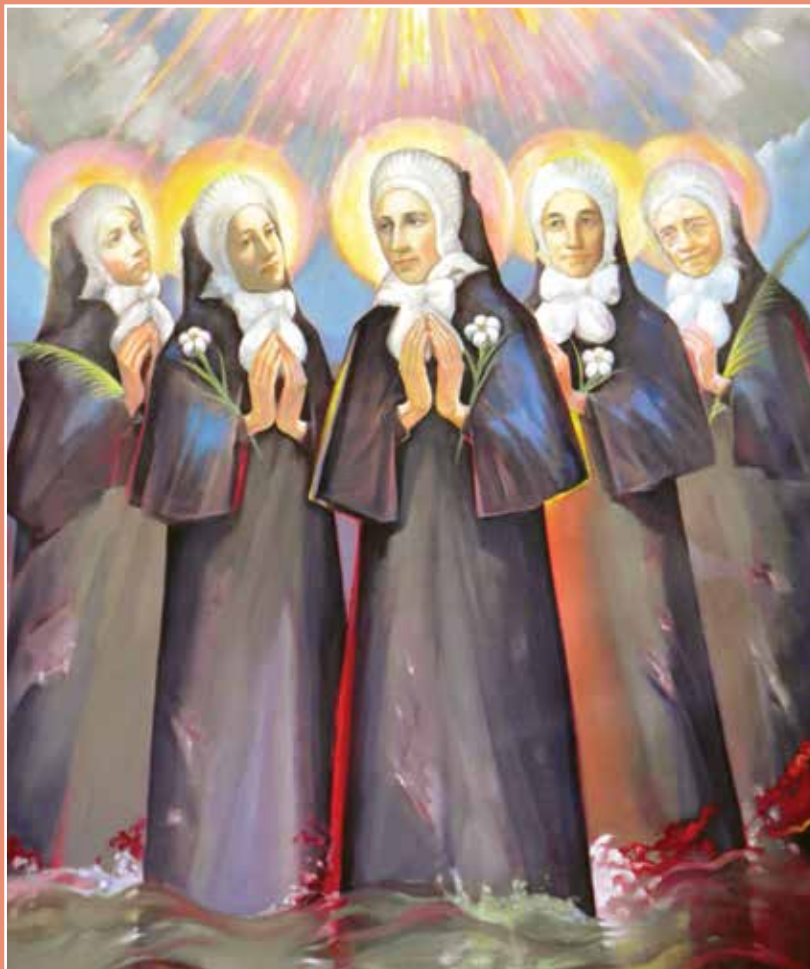

DRINSKE MUČENICE

Informativni bilten Vicepostulature

ISSN 1847-3210

srpanj 2016. • br. 16

Blažene s. Jula Ivanišević i četiri susestre

UVODNA RIJEČ	
Žene „izlaska“ i otvorenih vrata	3
U HODU S CRKVOM	
Sveti Leopold u domovini	4
Apostolska pobudnica o obitelji	6
PROMIŠLJANJE O BLAŽENICAMA	
Opraštanje – Božja radost i put k vječnom zajedništvu	7
INTERVJU	
Pokazuju nam kako nadići granice	10
Mirišu Ruže drinske	13
PUTEVIMA BLAŽENICA	
Hodočašća Putevima Blaženica	14
Pokloniti se žrtvi koja oplemenjuje	16
Razred postao svetište	18
Neće biti zaboravljene	19
Produbila svoj duhovni život	19
Putem kalvarije Mučenica	20
DOGAĐAJI	
Posjet župi blažene s. Krizine	21
Blagoslov kipa Baženica	22
Vitraji u Udbini	23
Susreti dječjih zborova	24
Mlada misa u župi blažene s. Antonije	26
Spomen na Blaženice u Murskoj Soboti	26
MILOSTI I USLIŠANJA	27
IZ ŽIVOTA DRUŽBE	
Kapitul i novo vodstvo Provincije	29
Obnova obećanja pridruženih članova	30
Hodočašće na grob Utemeljiteljice	30
MOLITVA	31

DRINSKE MUČENICE

Informativni bilten
Vicepostulature
bl. s. M. Jule Ivanišević
i četiriju susestara
Br. 16/2016.

Bilten izlazi dva puta godišnje,
s dozvolom redovničkih
poglavara

Izdavač:
Vicepostulatura
bl. Drinskih mučenica

Glavna i odgovorna urednica:
s. M. Ozana Krajačić

Uredničko vijeće:
s. M. Antonela Rašić,
s. Vinka Marović, Ljubica
Pribanić, Dinka Parlov,
Krešo Bello, Ivan Babić

Tisak: Denona d.d.

Vitraj u crkvi u Udbini

Žene „izlaska“ i otvorenih vrata

Crkva je pozvana biti Crkva izlaska. Dva su oblika izlaska, ističe Papa. Prvi je *izići iz samih sebe*, a drugi *izići ususret*, ići prema drugome. No, da bi se moglo poći ususret, neophodan je prvi „izlazak“: iz samoga sebe. To uključuje izlazak iz svojih uskih pogleda na stvarnost, iz svoje komocije i lažnoga mira, iz svoga uobičajenog načina življenja vjere i pobožnosti. I još nešto. Crkva, a i pojedinac, mora se nečega osloboditi. Što je to čega bi se Crkva trebala osloboditi, što je najviše sputava za nove iskorake? – pitao se još na početku svoga pontifikata papa Franjo. I odgovorio je sljedeće: treba se osloboditi straha da otvori vrata i pođe ususret najpotrebnijima (usp. okružnica *Radujte se*, br. 11). Drugom riječju, treba se odreći skrivanja iza struktura. Jer lakše je živjeti mirno svoj život u nekom svom malom kutku, s istomišljenicima, zatvoreni u vlastite sheme i okvire, nego otvoriti vrata i pustiti da patnja ljudi oko nas poremeti naš lažni mir.

Blažene Drinske mučenice nisu se plašile otvoriti vrata siromasima, tjeskobnima, svima potrebnima utjehe i ljudske blizine. Za njih sa sigurnošću možemo reći da su bile *žene „izlaska“*. Njihov život baca svjetlo na poslanje Crkve u suvremenom svijetu, o čemu govori apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*. Njihova svakodnevnica uvjerljivo svjedoči što znači biti „Očev otvoren dom“ (EG 47) i Crkva „otvorenih vrata“ (EG 46). Kao istinske Kristove učenice, one siromasima daju povlašteno mjesto u svom životu. Zašto njima? Jer oni im nemaju čime uzvratiti. Na taj način dopuštaju siromasima da ih evangeliziraju, da ih vraćaju uvijek iznova na ključnu poruku evanđelja. Jednom riječju, siromasi im omogućuju biti „mjesto besplatnog milosrđa“ (EG 114).

Drinske mučenice nisu mnogo govorile, a ipak su glasno progovorile – svojim djelima. One nisu upadale u grijeh, nazvan „trebalo bi se učiniti“ (usp. EG 96), prilično raširen ne samo u društvu nego i u našim vjerničkim krugovima. Naime, danas se previše dragocjenog vremena troši na rasprave o onome što bi se *trebalo učiniti* – podsjeća Papa – bilo kao učitelji ili kao stručnjaci za pastoral, ali koji samo daju upute, a sami se ne upuštaju u to.

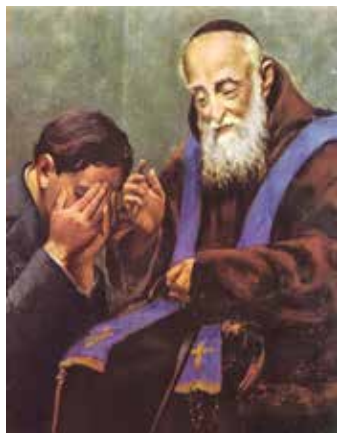
Neka nam Blaženice izmole dar božanske mudrosti, kako ne bismo, govoreći, zaboravili otvoriti vrata svoga života današnjim siromasima. Neka nam izmole onaj sveti nemir ljubavi koji žari srce i iznutra nas pokreće da izađemo ususret tolikima koji žive bez snage, bez svjetla, bez prijateljstva s Kristom, bez cilja i životnog smisla (usp. EG 49).

s. M. Ozana Krajačić, FDC

Sveti Leopold u domovini

Krešo Bello

Rano jutro u Padovi. Mnogi hrvatski hodočasnici svoje prve korake usmjerava prema kapucinskom samostanu na Trgu Svetog Križa, neuglednom i malenom mjestu koje je ostavilo otisak Božjega milosrđa na mnogim dušama što su ga tražile po rukama maloga sveca – svetog Leopolda Bogdana Mandića. Stoga posebno značenje ima zastati pored relikvije njegove desne ruke koja je bila ta spona između božanskoga milosrđa i zemaljske potrebe za praštanjem. Malo podalje nalazi se u mramornom sarkofagu njegovo neraspadnuto tijelo. I upravo u ovoj Godini milosrđa, papa Franjo imenovao je dvojicu velikih ispovjednika, svetog Pia iz Pietrelcine i svetog Leopolda Bogdana Mandića, zaštitnicima te jubilarne godine. A kao poseban dar i posebna milost, neraspadnuto tijelo maloga sveca Leopolda postavljeno je u stakleni sarkofag i poslano na hodočašće u njegovu domovinu.

Sam je svetac osjetio, pa i najavio, da za života neće doći u svoju domovinu, ali da će se to nakon njegove smrti ostvariti.

Možda su naj snažnijim iskazom začudnosti pažnje i oduševljenja – kojim je tijelo sv. Leopolda, rođenog u Herceg Novom prije 150 godina, dočekano u njegovoj rodnoj Hrvatskoj – upravo raznoliki komentari novinara koji su od ismijavanja pa do glasnih osuda komentirali taj događaj. Time su pokazali koliko svjedočanstvo božanskoga milosrđa ljude ne ostavlja ravnodušnim. Zaprepastila ih je stoička mirnoća i strpljivost tisuća ljudi koji su dolazili iskazati zahvalnost i pokloniti se malenosti koja je simbol najveće od svih božanskih veličina: praštanju, a potom neprekinuta rijeka hodočasnika koji su sa svih strana Lijepe naše pa i šire, dolazili u također maleni kapucinski samostan, ovoga puta u zagrebačkoj Dubravi, kako bi vidjeli, dodirnuli, molili, primili blagoslov. Mnoga su svjedočanstva te nepregledne rijeke hodočasnika zapisana i govore o djelima milosrđa i opraštanju koje je gradilo zajedništvo, premošćivalo razlike i učvršćivalo vjeru.

Nasuprot ovakvoj medijskoj buci maleni je ispovjednik, u skrovitosti svoje sobice, blagim riječima, glasnim vapajima nad dušama što su tražile utjehu i tihim molitvama prikazivao sebe kao pokoru za te grješnike. Zar to nije slika dolaska Boga na zemlju? Njegova dolaska u šapatu lahora.

Svakim primanjem Euharistije, presvetoga Tijela i Krvi Kristove, i mi postajemo šator Božji. Postajemo sveto mjesto pohrane i darujemo svoje tijelo utjelovljenome Bogu, našem Gospodinu Isusu Kristu.

Kada promatramo lik svetog Leopolda pitamo se odakle dolazi snaga koju on zrači. Neugledno i boležljivo tijelo govori samo po sebi da su ponajprije oni slabi sposobni primiti snagu božanskoga milosrđa kako bi to isto milosrđe u svojoj nedirnutoj čistoći donijeli onome kome je ono najpotrebnije. To znači biti „vrata“, kao što je Isus bio Vrata. Po primjeru svetih i blaženih, pozvani smo i mi biti „vrata milosrđa“. Pozvani smo djelovati kao ta vrata. Kroz njih, po našem milosrđu, ulazi mir u naše obitelji, u ovaj naš svijet. Oproštenje čini temelj one stijene na kojoj se gradi kuća zajedništva među ljudima. I Isus nas na to podsjeća: „Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar“ (Mt 5,23-24).

Ugledajmo se i na blažene Drinske mučenice. Ugledajmo se na s. Julu koja je ljubav prema susestrama stavila iznad svoje sigurnosti te nije ostala u Sarajevu već se vratila na Pale. Ugledajmo se na svaku pojedinu od njih, kako u svojoj jednostavnosti i čistoći srca raširenih ruku otvara vrata Božanskoga milosrđa. Kako prašta, kako prima, kako daruje sebe – gledajući na svakog čovjeka kao na Isusa Krista.

U onih sedamdeset dvoje apostola poslanih da propovijedaju i naviještaju kraljevstvo nebesko nalazi se punina izabranoga naroda. Nalazim se ja. Nalaziš se ti, koji čitaš ove retke. Jednako kao što se nalaze sestre Jula, Berchmana, Krizina, Antonija i Bernadeta, blažene Drinske mučenice. To je poruka svetog Leopolda Bogdana Mandića. Poruka življena u skrovitosti, u sjeni Božanskoga milosrđa, u svojoj svojoj jednostavnosti. Biti na ovoj zemlji oči, uši, ruke i noge našega Gospodina Isusa Krista. Tada će i naš jezik klicati hvalu Bogu i tada ćemo, po Duhu Svetomu, Tješitelju, donositi praštanje svim ljudima. Ponajprije samima sebi, našoj braći i sestrama, prijateljima i slučajnim prolaznicima, kao i svima koji traže praštanje.

„Moramo sve sakriti, i ono što u nama ima oznaku Božjeg dara, da to ne bismo pretvorili u trgovinu! Kad bi bilo moguće morali bismo proći kroz svijet kao sjena koja za sobom ne ostavlja trag“. To je napisao u jednom svom pismu sveti Leopold. To je opis djelovanja i života naših blaženih Drinskih mučenica.

Apostolska pobudnica o obitelji

Papa Franjo je 19. ožujka 2016. potpisao postsinodalnu pobudnicu o ljubavi u obitelji *Amoris Laetitia* (Radost ljubavi). Pobudnica, podijeljena u devet poglavlja, opširno govori o obitelji u svjetlu Božjeg nauma, o izazovima s kojima se današnje obitelji susreću, o obiteljskom zvanju i bračnoj ljubavi s posebnim osvrtom na plodnost bračne ljubavi. Također govori o osobitim izazovima razvoda, rastavljenih i civilno ponovno vjenčanih te o mješovitim brakovima. Posebno poglavlje posvećeno je odgoju djece, kao što i čitavo jedno poglavlje govori o praćenju, razlučivanju i integraciji osoba u neregularnom stanju.

U prvom poglavlju Papa ističe da je Božja riječ „pratiteljica na putu“ za obitelji, ali ne samo za one „ispravne“ već i za „one u krizi“ jer im naznačuje odredište putovanja. Biblija je puna obitelji, rađanja, ljubavnih priča i obiteljskih kriza. Ona također predstavlja obitelj kao mjesto gdje se djeca odgajaju u vjeri.

Papa upozorava na izazove s kojima se susreću današnje obitelji: mentalitet protivan rađanju djece, slabljenje vjerske prakse, zlostavljanje djece, selilaštvo, progon kršćana, starost i invalidnost, siromaštvo, kohabitacija i istospolne zajednice, nasilje nad ženama te rodna ideologija. Moramo biti ponizni i realni te priznati da je način na koji ponekad predstavljamo naša kršćanska uvjerenja i način na koji se odnosimo prema drugima pridonio današnjoj problematičnoj situaciji. Trebamo zdravu dozu samokritike.

Papa bračnu ljubav predstavlja polazeći od Hvalospjeva ljubavi svetoga Pavla (1 Kor 13). Poziva nas razmišljati o dubljem značenju ovog biblijskog teksta i njegove važnosti za konkretnu situaciju svake obitelji. Papa kaže: „Nijedna obitelj u svojoj stvarnosti nije savršena i upakirana jednom zauvijek, već zahtijeva postupan razvitak vlastite sposobnosti za ljubav.“ Obraćajući se mladima, Papa ističe da brak nije teret ili nedostižni ideal. Nerazrješiva bračna sveza muškarca i žene nije breme, nego dar i zvanje; sakrament za posvećivanje i spas supružnika, a ne društvena konvencija ili isprazan obred.

U posljednjem poglavlju, posvećenom bračnoj i obiteljskoj duhovnosti, poziva se na zajedničku molitvu, koja je „povlašteno sredstvo izražavanja i jačanja vjere“. U obitelji se živi duhovnost isključive i slobodne ljubavi, s otvorenim srcem koje svakodnevno obnavlja vjernost.

Kao zaključak može se reći da cilj Papine pobudnice nije promjena doktrine, nego poziv na novi hod kako bi naše obitelji bile živi odraz Trojedinoga Boga.

Privredila Dinka Parlov

Opraštanje – Božja radost i put k vječnom zajedništvu

s. Vinka Marović, FDC

Ova jubilarna godina božanskoga milosrđa prilika je da više pristupamo otajstvu Božje ljubavi, milosti, milosrđa i vjernosti, da ga razmatrajući kušamo i da se, kušajući ga, preobražavamo. Već u Starom Zavjetu nalazimo kako Bog sama sebe definira riječima: „Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću“ (Izl 34,6). Milost (hebr. *hen*; grč. *hárís* - *χάρις*) u Bogu moguće je protumačiti kao milosrđe prignuto nad čovjekovom bijedom, a Kristovo utjelovljenje pokazuje koliko visoko može ići Božja vjernost i koliko se duboko može prignuti njegovo milosrđe. Vjernost Božja dotiče visinu križa, a milosrđe Božje prigiba se do dubine groba vlastitoga Sina.

Zagledane u lice Božjega Sina, lice milosrđa nebeskoga Oca i oslušujući njegov poziv: „Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!“ (Mt 5,7), Drinske su mučenice svojim djelima oslikavale crte lica milosrdnog Boga i zadobile njegovo milosrđe. Vjerujemo stoga da su se na njima ispunile riječi Matejeva evanđelja: „Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!“ (Mt 25,21). U grčkom izvorniku riječ za radost je *hará* – *χαρά*. Nemoguće je ne primijetiti kako se grčke riječi za milost i radost

– *hárís* (*χάρις*) i *hará* (*χαρά*) etimološki podudaraju. No ta zanimljivost ne treba nas toliko ni čuditi jer je njihov izvor sâm Bog. Čovjekova radost učinak je Božje milosti. Radost je svrha ljudskog djelovanja i bitka, cilj svih nastojanja i stremjenja. Nerijetko, čovjek odabire ono što ga udaljava od toga da bude radostan, odabire ono što ga udaljava od izvora radosti, od Boga. A Bog najviše od svega želi da čovjek bude radostan i zato je on sâm najviše radostan kada može izgubljenog čovjeka vratiti u svoje zajedništvo, biti milostiv, kad se može sagnuti nad čovjekovom bijedom, kad može oprostiti.

„Opraštanje je Božja radost“, ističe papa Franjo, ne zato što se Bog raduje kad se udaljimo od njega, već zato što nam može oprostiti i vratiti nas sebi. U prisposobama iz Lukinog evanđelja Bog je predstavljen kao pun radosti kada prašta: to je radost pastira koji ponovno pronade svoju ovcu (Lk 15,3-7); radost žene koja pronade drahmu (Lk 15,8-10); to je radost oca koji ponovno primi sina koji se bio izgubio (Lk 15,11-32). A svatko je od nas ta izgubljena ovca, ta izgubljena drahma; svatko je od nas taj sin koji je upropastio svoju slobodu nasljedujući lažne idole i privide sreće, i sve izgubio (usp. Nedjeljni nagovor pape Franje, 15.9.2013.).

Ipak, nikad ne možemo toliko izgubiti koliko Bog može vratiti, oprostiti. „Bog se nikad ne umara širom otvarati vrata svoga srca i ponavljati nam da nas voli i da želi dijeliti s nama svoj život“ (*Lice milosrđa*, br. 25).

Bog želi dijeliti svoj život s nama. Ova istina u biblijskoj je teologiji često prikazivana slikom zajedništva, stola, gozbe. Tako pastir zove svoje prijatelje, a žena prijateljice da se zajedno raduju zbog pronađenog. Otac priprema slavlje kako bi se proveselili zbog sina koji se vratio. Ući u radost gospodara, dijeliti život s Bogom znači sudjelovati na nebeskoj gozbi.

Vjerujemo da radost sudjelovanja na toj gozbi, radost zajedništva u krilu Presvetoga Trojstva dijele i naše Drinske mučenice. Same su u životu nebrojeno puta iskusile snagu Božjega milosrđa u sakramentu ispovijedi. Dozvoljavale su Bogu, usprkos svim ljudskim slabostima

i ograničenjima, da se raduje svakom njihovom povratku u njegovu blizinu. Božje opraštanje ima za cilj samo jedno: posjesti za nebeski stol svako stvorenje i uvesti ga u radost vječnog života. Zato je Bog radostan kad oprašta. Radostan je zbog naše radosti, radostan je jer je opraštanje put k vječnoj radosti.

Biblijska slika stola, gozbe i Božjeg poziva u radost njegove blizine pronašla je osobito snažan umjetnički izričaj u ikoni Presvete Trojice Andreja Rubljova. Ne ulazeći u detaljnu analizu ove ikone, ovdje ćemo spomenuti samo neke elemente važne za našu temu. Bog je ljubav u svojoj biti, ljubav koja je darivanje. Darivanje kojim se Otac, Sin i Duh Sveti međusobno daruju u ljubavi, na ikoni je prikazano kaležom.

Kalež ima uz ovo značenje (Mt 26,27-28) i značenje patnje i progona, grijeha i nepravde (Lk 11,39) te getsemanske muke (Mk 14,36), stoga nam ikona otkriva otajstvo otkupiteljske Kristove žrtve i govori nam da je božanska ljubav spasenjska ljubav spremna na žrtvu kako bi iscijelila grijehom ranjenog čovjeka.

Teološka dubina i bogatstvo simbola ove ikone rezultirala je brojnim i različitim tumačenjima, koja se ipak slažu u bitnome: da je riječ o „dijaloškom“ prikazu, „Vječnom vijeću“ koje radi spasenja na svijet „donosi odluku“ o slanju Sina. (U tumačenju ikone ovdje se oslanjamo na: A. Vetelev, *La teologia della „Trinità“ di Rublev*.)

Bog je ljubio svijet još prije stvaranja i stvorio ga je upravo iz te ljubavi, a kada je čovjek, kruna stvaranja, počeo

griješiti, Otac je poslao na svijet ljubljenog Sina. Na ikoni vidimo pokret ove ljubavi Oca (anđeo u sredini) prema Sinu (anđeo s lijeve strane), Duhu Svetomu (anđeo s desne strane) i prema čovjeku (prazno mjesto). Ljubeći vlastito stvorenje koje griješi, Otac okreće glavu prema Sinu potičući ga na otkupiteljsku žrtvu. Prstima ruke upućuje na Jaganjca, žrtvu i sredstvo, koje treba čovjeka osloboditi od grijeha i njegovih teških posljedica.

Temeljna ideja koju je Rubljev iskazao na ikoni je božanska ljubav koja se žrtvuje, koja oprašta, koja poziva u svoje zajedništvo. To je ljubav koja nije samo ljubav između Oca, Sina i Duha Svetoga (u tom slučaju božanske osobe ne bi bile prikazane tužne) već se odnosi i na čovjeka. Iako na ikoni čovjek nije vidljiv, osjećamo njegovu prisutnost, osjećamo žalost božanskih osoba zbog njihove ne prisutne „slike i prilike“ koja se uputila „u daleku zemlju“ i nije željela prisustvovati kod stola Gospodnjega iako je tamo pozvana.

Nadahnuti monah razotkrivajući nam misterij ljubavi Presvetoga Trojstva prema čovjeku, pokušava u našem srcu izazvati nezadovoljstvo našim otporom prema velikodušnoj Božjoj ljubavi. Sjedeći za stolom Sveta Trojica slave Večeru Gospodnju, a u zamišljenosti njihovih lica iščitava se iščekivanje toliko željene prisutnosti odlutalog čovjeka. Zbog tog i takvog čovjeka Božji Sin dao se razapeti i pokopati. Simbolični naziv „Vječno vijeće“, otkriva nam da Bog ne prestaje ni danas, niti će ikad prestati uvijek iznova bdjeti nad izgubljenim

čovjekom i „smišljati“ načine kako ga „iskopati“ iz svih odluka i odabira koji ne vode k vječnoj radosti.

Promatranje ove ikone može se završiti u eshatološkoj noti, jer praznina koja je ostala između Sina i Duha Svetoga na ikoni poziv je nama da zauzmemo mjesto pripravljeno za nas od postanka svijeta. Putovanje do tog mjesta vodi preko prihvaćanja Božjeg opraštanja. Oproštenje, kao i mjesto za stolom u društvu Presvetoga Trojstva, ne možemo ničim zaslužiti, već samo primiti kao dar.

No, zahvalni Bogu za taj dar, ne možemo ne odgovoriti na njega življenjem međuljudskih odnosa koji odgovaraju Isusovu pozivu: „Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan“ (Lk 6,36). Upravo zato ikona nam šalje snažan poziv da budemo jedno kao što su Otac, Sin i Duh Sveti jedno. Pozvani smo ujediniti se oko istog kaleža te se uzdići do božanskog srca i sudjelovati u Večeri.

Snagu takvoga jedinstva i dubinu milosrđa u međuljudskim odnosima snažno su posvjedočile Drinske mučenice. Slijedimo njihov primjer, prihvaćajmo Božje opraštenje, praštajmo jedni drugima, gradimo zajedništvo. Jer kada na kraju vremena budemo zauvijek sudjelovali u punini života, u radosti zajedništva Trojedinoga Boga, moramo učiniti to „ne kao prosjaci kojima je sve palo u krilo, nego kao oni koji su u svemu smjeli sudjelovati“ (G. Greshake, *Kratki uvod u vjeru u Trojedinog Boga*, 55).

Pokazuju nam kako nadići granice

Razgovor s vlč. Andrejem Golčnikom

Poštovani vlč. Andrej, prilikom našega nedavnog posjeta Vašoj župi – župi krštenja blažene Krizine Bojanc, drinske mučenice – zamolili smo Vas za kratki razgovor. Zahvaljujemo Vam na spremnom i radosnom odazivu. Molimo Vas, predstavite se našim čitateljima.

Moje je ime Andrej Golčnik, svećenik sam u župi Svete Marjete u Šmarjeti, u Dolenjskoj. Dolazim iz ljubljanske biskupije, ali sam prilikom ustanovljenja novih biskupija odlučio ostate u biskupiji Novo Mesto. Peto sam, najmlađe dijete u svojoj obitelji. Roditelji su se bavili seoskim gospodarstvom te su tvrdim radom privređivali što nam je bilo potrebno za život. Otac je tragično preminuo prije 16 godina. Roditelji su nas naučili marljivosti i dubokoj vjeri. Svaku smo večer molili kronicu, redovito smo išli na nedjeljnu misu u crkvu, udaljenu 6 kilometara.

U župi sam, zajedno s mojom braćom, vrlo rano postao ministrant, što me je jako radovalo. Po završetku osnovne škole želio sam odmah postati svećenik. No radi slabijeg uspjeha u školi nisam uspio upisati gimnaziju pa sam krenuo u zanatsku školu. Nakon mature, upisao sam studij teologije i ušao u bogosloviju. Kada danas, poslije jedanaest godina mog svećeničkog poslanja, gledam unazad, siguran sam da je to bila ispravna odluka koja me ispunjava veseljem i srećom. Vrlo rado sam svećenik, i jako sretan svećenik.

Koliko je živ i dinamičan vjerski život u župi?

To je tradicionalna, seljačko radnička župa. Stanovnici su više manje zaposleni u Novom Mestu, a bave se i poljoprivredom i vinogradarstvom. U vjerskom životu mještana jako je prisutna tradicija, a manje je osobne duboke vjere. Župa broji oko 2100 vjernika, od toga ih približno tri stotine dolazi redovito na nedjeljnu misu. Zbog velike prisutnosti tradicije teško je uvesti nešto novo. Vjernici smatraju da im je nedjeljna misa dovoljna. Pokušavamo ih na razne načine privući kakvoj novoj stvari, koja bi im pomogla produbiti osobnu vjeru. Nešto smo uspjeli s gostima mjeseca, također i s filmskim večerima, na kojima je sudjelovalo mnogo župljana.

I na ostalim duhovnim događanjima i projektima zamjećuju se mali pomaci naprijed. Tako je u proteklm godinama najviše zaživio rad s mladima, što nas ispunja nadom da će se stanje u našoj župi popraviti.

Vi djelujete na župi iz koje je nikla blažena s. Krizina, koja vas povezuje s ostalim Drinskim mučenicama. Kako gledate na tu činjenicu?

Premda do svog dolaska u tu župu (2011.) za blažene Drinske mučenice još nisam čuo, Bogu sam zahvalan što me je poslao ovamo. Po upoznavanju njihova života i mučeništva, rastem ja osobno, a i čitava župa. U nekim događanjima proteklih godina jasno prepoznajem – što mogu sa sigurnošću potvrditi – da su blažene mučenice imale „svoje prste“ umiješane u to. Osjećam se pozvanim da, prema svojim mogućnostima, širim štovanje Drinskih mučenica u slovenskom prostoru. Možda je upravo to ono što Bog želi od mene: da promičem njihovo štovanje u Sloveniji.

Recite nam nešto o proglašenim slovenskim blaženicima i o njihovu štovanju, te jesu li poznate i Drinske mučenice u Sloveniji, među kojima su dvije Slovenke.

U Sloveniji smo svog prvog blaženika dobili tek 1999., kad je u Mariboru sv. Ivan Pavao II. proglasio blaženim Antona Martina Slomška, mariborskog biskupa. Njegovo se štovanje vrlo brzo proširilo po cijeloj Sloveniji. Drugi proglašeni blaženik je mučenik Alojzij Grozde, kojega su 1943. slovenski partizani krivo osudili i usmrtili. Blaženim ga je proglasio kardinal Tarcisio Bertone na euharistijskom kongresu u Celju, 13. lipnja 2010. I štovanje ovog blaženika brzo se proširilo među slovenskim vjernicima.

Kod blaženih Drinskih mučenica stvar je malo drugačija. Sam postupak a i proglašenje blaženima događali su se drugdje, izvan Slovenije. Naš vjerski radio i novine o tom su događaju govorili i pisali, pa se sada polako širi svijest i štovanje blaženih sestara. Najviše toga događa se u njihovim rodnim župama. U našoj im se župi svaki dan molimo, a na njihov blagdan, 15. prosinca, upriličeno je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim. No, trebamo razmišljati što se još može učiniti

kako bi ih vjernici više upoznali i nasljeđovali njihov primjer.

Kakav je Vaš osobni stav prema svecima i blaženicima?

Ja osobno imam veliko povjerenje u blažene i svece i rado se preporučam njihovu zagovoru. Čini mi se da je bez njih teško živjeti vjeru. Oni nam pokazuju da se za prave vrjednute isplati trpjeti. Poručuju nam da je život mnogo više od onoga što vidimo i imamo. Sveci potvrđuju da su Isusove riječi istinite i pomažu nam da vjernije slijedimo Isusa.

Iako ste o Drinskim mučenicama čuli tek u godini njihove beatifikacije, u čemu vidite njihovu aktualnost, koja bi bila njihova poruka nama danas?

Za blažene mučenice sam prvi puta čuo tek kad sam 2011. došao za župnika u ovu župu, rodnu župu mučenice s. Krizine. Bio je to za mene mali šok, jer nisam znao što to zapravo znači da će naša župljanka biti proglašena blaženom. Odmah sam pozvao vjernike da u što većem broju sudjeluju na njihovoj beatifikaciji u Sarajevu. Odazvalo se stotinu vjernika iz naše župe. Tek sam u dvorani doživio kako je to veliki događaj i shvatio sam veličinu Drinskih mučenica. Nevjerojatna je ta njihova snaga, njihova vjera i pripadnost Kristu! Radije su žrtvovalе svoje živote, nego pogazile zavjet. To mi je dalo veliki poticaj. Znamo da danas čistoća i vjernost zavjetu ili obećanju nemaju gotovo nikakve vrijednosti u društvu. Rijetki su koji se trude oko tih vrijednosti. A blažene sestre nam govore upravo to: da krepost čistoće i vjernost Kristu vrijede više od života. To mi se čini nevjerojatnim i uvijek me ponovno duboko dirne.

Druga jako važna stvar je njihova međusobna povezanost. Ili, rekao bih, pomicanje granica. Podsjetimo se, tih pet sestara povezuje četiri narodnosti: dvije su Slovenke, jedna Hrvatica, Austrijanka i Mađarica rođena u Hrvatskoj. Danas kad vidimo kako se Europa ograđuje, podiže zidove, te nam mučenice

govore da nije rješenje u ogradama i granicama. Treba ići preko granica, kako nacionalnih, tako i vjerskih i kulturnih. One su bile navjesticeljice Isusa Krista svim ljudima i svim krajevima u kojima su živjele i djelovale, a danas su glasnice cijelom svijetu. Pokazuju nam kako možemo nadići

Slika Blaženica u crkvi u Šmarjeti

granice, i da je ljubav prema Bogu i bližnjemu jača od svake prepreke. Toga nam danas nedostaje općenito u svijetu.

Vjerujem da im se utječete u molitvi. Jeste li iskusili njihov zagovor?

U našoj župi kod svake svete mise molimo molitvu za njihovo proglašenje svetima, otisnutu na sličicama koje smo podijelili vjernicima. I ja im se osobno preporučam i molim ih da, poput njih, ustrajem u vjernosti do kraja života. U župi su se dogodila i uslišanja po zagovoru Blaženica, o čemu više u nastavku ovog biltena, u rubrici Milosti i uslišanja.

Vaša poruka za kraj svim štovateljima bl. Drinskih mučenica.

Nastavite i dalje zdušno raditi na izdavaštvu, na tom velikom poslanju, kako biste uz pomoć pisane riječi širili istinu o veličini i važnosti svetača i blaženika u našem životu vjere. Potrebno je o njima govoriti i pisati, osobito o primljenim milostima koja se događaju po njihovu zagovoru. Neka vas Bog podupire u vašem radu.

A svi mi, čitatelji ovih redaka, utecimo se s pouzdanjem u moćni zagovor blaženih Drinskih mučenica i nemojmo se nikada umoriti promicati glas o njihovoj ljubavi i vjernosti kako bi se, po njihovu primjeru i zagovoru, mnogi još više približili Bogu.

Razgovor vodila s. M. Ozana Krajačić

Mirišu Ruže drinske

Mirišu Ruže drinske dok mirno vodom plove svjedoče ljubav do kraja život u Nebo što zove

Mirišu Ruže drinske to blažene sestre mole a suze hodočasnika Drina u zagrljaj zove

Nosimo molitve svoje što samo Ocu su znane molimo vjernost do kraja kroz ove naše dane

Za uzor nama su dane Romaniju kako proći i svoja Kalovita brda u Nebo kako doći

Na suradnju s ljubavlju Božjom te sestre zovu i nas u srcima našim jeka *Isuse budi nam spas*

Mirišu Ruže drinske svetosti miris se širi svjedoče životi naši Isus u nama živi

Mila Babić

na zahvalnom hodočašću prigodom obnove obećanja Suradnika Božje ljubavi, 2016.

Hodočašća Putevima Blaženica

Vjerni poticajima pape Franje, u ovoj Svetoj godini milosrđa mnogi su se vjernici sa svojim duhovnim pastirima uputili na razna hodočašća. Tako i na hodočašća Putevima Blaženica. Svako hodočašće, ističe Papa, poticaj je ponajprije na osobno obraćenje. „Praksa hodočašća ima posebno mjesto u Svetoj godini, jer predstavlja putovanje koje svaki od nas napravi u ovom životu. Sam život je hodočašće, i ljudsko biće je *putnik*, hodočasnik koji putuje napredujući putem do željenog odredišta“ – ističe se u buli „Lice milosrđa“ (br. 14). A evo kako s. Terezija razmišlja što znači „hoditi putem blaženih Drinskih mučenica“:

Hoditi putem bl. Drinskih mučenica znači hodočastiti u svoju nutrinu, u prepoznavanje i oživljavanje evanđeoskih vrijednosti koje po bl. Drinskim mučenicama pozivaju da ih se živi, da zasvijetle u ovom mračnom vremenu i ukažu da bez njih nema istinske radosti i punine života. (...) Usponi i doline, krivine i nepregledna prostranstva ovoga puta, u čovjeku ostavljaju dojam ostvarenja veličanstvene Božje pobjede na životnom putu onih koji mu se posvetiše. Sve naše strepnje, strahovi, neizvjesnosti, svi naši usponi i doline u pratnji su jedne nevidljive, patnjama obilježene Ruke, koja, kada joj se sve svoje povjeri, izvede na Put, koji svakoga preko njegove kalvarije dovede u zoru uskrsnuća. (...) Goražde, mjesto najsnažnijeg „da“ Bogu na bosanskim prostorima, rijeka Drina, najneobičnije obitavalište brojnih stanara, koja ne prestaje šaptati o tajnama svoje utrobe, dočekali su nas prijateljski. Slušati tišinu na obali Drine u Goraždu poziv je na molitvu, na mir, na ljubav, na prijateljstvo različitosti, poziv je na „da“ Bogu, koji se ovdje najjače čuje, jer one su kćeri njegove ljubavi koje to riječju, djelom, životom posvjedočiše.

U nastavku donosimo kratak prikaz ovogodišnjih hodočašća Putevima Blaženica, kao i pisma zahvale, razmišljanja i dojmova hodočasnika.

□ U organizaciji Dječjeg vrtića Svetog Josipa iz Granešine, 30. travnja i 1. svibnja hodočastilo je pedesetak hodočasnika, među kojima su bili roditelji s djecom iz vrtića, sestre Kćeri Božje ljubavi, skupina mladih iz Sisčke biskupije, članovi laičke zajednice Suradnici Božje ljubavi te vjernici iz više zagrebačkih župa.

□ Pedeset i pet vjernika iz nekoliko župa Zadarske nadbiskupije posjetilo je 5. i 6. ožujka mjesta života i mučeništva blaženih Drinskih mučenica. Mnogi od njih napisali su svoje dojmove i svoja promišljanja.

□ Dana 2. travnja pedesetak vjernika iz župe sv. Petra i Pavla iz Tuzle hodočastilo je u Goražde, Pale, Sarajevo i Kakanj, mjesto gdje je mučki ubijena s. Danka Jurčević.

□ Sestre zajednice sv. Josipa u Sarajevu, koje predvode brojna hodočašća bl. Drinskim mučenicama, odavno su osjećale želju da i one same ostvare molitveno-meditativni hod na mjesta života i mučeništva svojih susestara. To su ostvarile 4. lipnja, na blagdan Srca Marijina.

□ Našu zajednicu u Sarajevu, kao i mjesta Pale i Goražde, od 18. do 24. lipnja posjetile su tri grupe hodočasnika iz Hrvatske i to: 35 članova molitvene zajednice MIR (Molitva i Riječ) iz Splita, zatim 50 hodočasnica župe sv. Leopolda Bogdana Mandića iz Koprivnice i 50 hodočasnika iz župe sv. Nikole iz Pleternice. Svi su hodočasnici posvjedočili kako su jako duboko doživjeli ovo hodočašće jer su se još dublje upoznali sa životom, vrijedno stima posvećenog života i mučeničkom smrću bl. Drinskih mučenica, te što su imali priliku posjetiti ta „sveta mjesta“, mjesta koja su usko vezana uz život i mučeništvo Blaženica.

s. M. Antonela Rašić, FDC

Vodila nas je želja da bolje upoznamo i shvatimo život posvećen Bogu i mučeništvo blaženih Drinskih mučenica. Njihovo djelo, dobročinstvo, sebdarje drugima i vjernost Bogu često su mi bili poticaj u životu... Svi smo osjetili nešto veliko, ljudsku slabost koja može postati snaga, ako ljubimo Boga. Hvala vam bl. Drinske mučenice što ste nam pokazale kako se živi i radi za bližnjega i kako se djelovanjem, molitvom i unutarnjim opredjeljenjem iskazuje ljubav i posvećenje Bogu.

Jasna Kajtar, Pleternica

Pokloniti se žrtvi koja oplemenjuje

Vinko Šimunić, Bibinje

Čitam mjesečne novine *Narod*, čiji je urednik Anto Baković, svećenik, prognanik, zatvorenik, širitelj istine. Članak „Drinske mučenice“. Moja prva spoznaja, kratka, istinita, duboko dira, potiče me: „Upoznaj se sa mnom.“ Ta spoznaja o jednom davnom događaju u prosincu 1941. zaokuplja srce i um. Saznajem tih davnih godina: svećenik Baković piše što je vidio i doživio kao 11 godišnji dječak kada je slušao vrisak sestara Kćeri Božje ljubavi, kada je gledao njihova iznakažena tijela na obali rijeke Drine. Sile mržnje i zla ne mogu ga zaustaviti. Zatvaraju ga, don Anto robija, ali ne odustaje. Svaki spomen na Drinske mučenice ima za posljedicu progon, zatvor, maltretiranje. Svećenik Baković izdržao je sve i odlučio izvršiti davno dani zavjet svojoj majci Jelki i napisati knjigu o Drinskim mučenicama.

Dolazim do knjige, čitam je u dahu. Ponavljam čitanje još jednom i pitam se: O Bože, na koji se sve nedokučiv način ti nama nudiš! Javlja se želja posjetiti ta mjesta: Kalovita brda, Pale, staze planine Romanije, Goražde. Pokloniti se ovom nevjerojatnom svjedočanstvu vjere. Pokloniti se ovoj žrtvi, žrtvi koja oplemenjuje. Godine prolaze. Želja uvijek ista. U rujnu 2011. godine sestre su proglašene blaženima.

Ove korizme (2016.) dobivam želju ići na jutarnju svetu misu u crkvu sv. Mihovila u Zadru ni ne sluteći što me na vratima crkve čeka. A čekao me oglas o hodočašću Drinskim mučenicama u Sarajevo, Pale, Goražde. Hodočašće organiziraju sestre Kćeri Božje ljubavi. Ne mogu vjerovati toj providnosti. Slikam oglas mobitelom i nazovem s. Mariju. S druge strane smiren glas: „Nema mjesta, autobus je pun.“ Nešto mi govori: „Ne odustaj, zovi ponovno!“ I konačno jedna obitelj odustaje zbog bolesti. Sestra nudi dva mjesta. Hvala joj.

Kalovita brda, na mjestu sam gdje je bio samostan. Tu ni dimnjaka više nema. Trava i korov. Kiša pada, pljusak. Kiša me dodiruje, moči, ne osjećam je i ne primjećujem. Želim vratiti vrijeme i vidjeti lica sestara koje sa svog križnog puta prema Goraždu gledaju u nestanak onoga što je bilo dio njih.

Osjećam susret između dobra i zla. Zlo je nametljivo, nemilosrdno, progoni sestre, progoni dobrotu, ljubav, progoni Boga iz njihovih duša. Ali ljubav se ne da. Prisiljavaju ih da se odreknu Boga, odreknu sebe u ovim hladnim snježnim noćima i to četiri dana koliko traje njihov križni put. Sestre su uzele križ, ne od drveta već od napora, leda, hladnoće, gladi, maltretiranja... Ja sam uzeo granu, nekog meni nepoznatog grma, da me sjeti na ovo.

Rijeka Prača. Sestra Berchmana, 76-godišnja starica, ne može dalje, zaostaje. Biva zaklana. Tijelo je uništeno, ali duh taj miris Cvijeta austrijskih polja širi i danas brdovitom Bosnom. Osjećam miris ove ljepote koji oplemenjuje, koji traje. Hvala ti, sestro Berchmana! Svoje prijateljstvo prema Bogu i čovjeku pokazala si i dokazala u vjernosti Bogu i narodu. Udaljavam se od mjesta tvoje strašne smrti, ali ne i od tebe, ostaješ u meni kao vrijednost koja traje.

Goražde: nekadašnja vojarna, danas škola – mjesto zatočeništva sestara. Sada sam u učionici u kojoj su prije 75 godina sestre bile zatvorene. Razmišljam. Dosta toga mi je već bilo poznato iz knjige *Drinske mučenice*. Ali ovo, na licu mjesta osjetiti dodir te povijesti, to je nešto sasvim drugo. To dira. Drugi kat, prozor, provalija. U sobi s jedne strane sestre, s druge strane demoni obučeni u kožu mržnje. Mržnja prema svemu što je Božje, ljudsko, kršćansko. Navaljuju na sestre, na njihov integritet, na njihov identitet s ciljem uništenja i identiteta i integriteta. Sestre se brane, skaču kroz prozor jedna za drugom u provaliju zazivajući: *Isuse, spasi nas!* Pitam se da li ih je Isus čuo. Da, čuo ih je, jer kako je moguće da četiri sestre jedna za drugom skoče kroz prozor, a soba je puna razjarenih četnika. Mora da je nastala neka nedokučiva zavjesa između njih. Kakve li hrabrosti, kakve li milosti!

Sestre su skočile kroz prozor – u život vječni. Demonu mržnje, koji je sišao dolje, nije bilo dovoljno to što su polomljene i u nesvijesti. Bodu noževima, kidaju dijelove tijela, iznakazuju ih. U mislima mi se izmjenjuju slike. Guraju ih, bez odjeće, do žala rijeke Drine. Zahvaća ih matica i odlaze. Jedna ipak nakratko zaostaje. Kakve li poruke! Kao da kaže: ostajemo tu. Tu na obali života – nije nam Gospodin otjeran iz duše. Rijeka Drina teče do druge rijeke i tako dalje do mora koje dodiruje i okružuje cijeli svijet. Bacamo ruže u rijeku na spomen. I gle, jedna ruža zapinje, zaostaje – i to ona ruža koju je bacila s. Marija, njihova nasljednica. Kakve li simbolike! Kao da hoće nešto reći o s. Berchmani koja je zaostala na rijeci Prači. I krene i ta ruža s porukom: srest ćemo se jednom u Bogu.

O čovječe, upoznaj se s knjigom *Drinske mučenice*, dođi ovdje i pokloni se ovoj žrtvi, žrtvi koja u sebi nosi ljepotu koja traje. Hvala vam, sestre!

Razred postao svetište

fra Alojzije Duvnjak

Put preko Romanije, put je kojim su išle naše mučenice. Za vrijeme molitve pokušavam se uživjeti u njihov križni put. Pratim ih od postaje do postaje: gdje su posrtale i padale, dizale se i, tako izmorene, išle dalje. U mislima tražim dodirne točke s Isusovim križnim putem.

I dok se Isus molio i krvavim znojem znojio, dođe četa s mačevima i toljagama, uhvatiše Isusa i odvedoše ga (usp. Lk 22,52). Dok su sestre molile i u strahu strepile, 11. prosinca 1941., stiže četa četnika s puškama i bajonetima, lupajući na vratima, psujući i vičući. Upadaju u samostan, istjeraju sve van, na hladnoću, na snijeg. Mislim i u duhu slušam psovke, kletve i sva druga ponižavanja kojima su sestre bile izložene. Ali one su molile i vapile Isusu.

U Goraždu, u nekadašnjoj vojarni, danas osnovnoj školi, u tišini se penjemo na drugi kat. Ulazimo u sobu gdje su sestre donijele zadnju odluku – ostati vjerne svojim zavjetima i Kristu. Iako je ovo razred, za nas je postao svetište. Mjesto molitve. I dalje razmišljam o Isusovu križnom putu. *Kad dođoše na mjesto zvano Lubanja, raspeše ga ondje... A Isus je molio: „Oče, oprostí im jer ne znaju što čine“ (Lk 23,34) ... (Za) donju haljinu, koja nije bila sašivena, nego otkana sva s vrha do dna... rekoše među sobom: Ne derimo je, nego bacimo za nju kocku, pa kome će pripasti (usp. Iv 19,23).* Sestre su skočile kroz prozor. U sobi su ostale njihove haljine – rastrgane od zločinaca, a one su izlomljene ležale na tlu.

Svađu oko haljina naših mučenica opisao je don Anto Baković u svojoj knjizi *Drinske mučenice*: „Nakon što su ih izboli noževima, četnici su pozvali neke četničke žene da svuku okrvavljene haljine s redovnica, da pakuje što je od njih ostalo u sobi te da nose kući i sašiju što žele.“ Sestre su odlučile sačuvati svoje bijele haljine, svoje djevičanstvo, i pošle su – izbodene i usmrćene noževima – u susret Zaručniku.

„Oni dođoše iz nevolje velike i oprae haljine svoje i ubijeliše ih u krvi Jaganjčevoj“ (Otk 7,13).

Ulaz u prostoriju zatočeništva Blaženica

Neće biti zaboravljene

Kada je naš sin Marin donio obavijest o hodočašću Putevima Drinskih mučenica bili smo ushićeni, tako da smo isti dan nazvali našu časnu sestru Mariju kako bismo rezervirali tri mjesta. Nikada nismo bili u Sarajevu, Palama i Goraždu. Hodočašće nas je kao obitelj veoma oduševilo i ispunilo. Osjećaji su se miješali, naročito u Palama i Goraždu. Ta mjesta odišu posebnosti, teško je odabrati riječi. Tako nešto čovjek jednostavno treba doživjeti na licu mjesta. Kiša, tišina, sivilo neba, naše molitve, rijeka Drina, upaljene svijeće, crvene ruže, vrijeme je stalo i potaklo na razmišljanje o slavim Drinskim mučenicama.

Odlazak iz Goražda praćen kišom i snijegom. I vrijeme nam pomaže da se u mislima i molitvama prisjetimo slavim Drinskih mučenica. Čini se skoro nemoguće da se nešto takvo moglo dogoditi, skoro se moglo osjetiti da su one tu s nama. Jedinstvena prisutnost, istovremeno tužan i divan osjećaj, duhovno obogaćenje.

Vratili smo se u Zadar, u neki drugi svijet, neko drugo vrijeme, u svakidašnje probleme. Najteže je u životu pokušati živjeti ispravno, uostalom kako znati da hodaš pravim putem? Ono što čovjek može učiniti jest da u središte svoga kruga postavi svoju obitelj, rodbinu, prijatelje, sve drage ljude. I ne zaboraviti da je poštenje, iskrenost, vjera u Boga i unutarnji mir jedino što nam treba. Drinske mučenice su svojim životima posvjedočile da za takva uvjerenja vrijedi živjeti, čak i umrijeti. One su našle snagu, pomogla im je njihova vjera u Boga. Neće biti zaboravljene. Ako je samo i jedan čovjek zbog toga osjetio potrebu i iskrenu želju da se promijeni na bolje, nisu umrle mučeničkom smrću uzalud. A sigurni smo da nije samo jedan.

obitelj Jurišić, Zadar

Produbila svoj duhovni život

Od dana njihove beatifikacije, na kojoj sam i ja bila prisutna, svake večeri prije počinaka izmolim molitvu za njihovo proglašenje svetima. Sve molitvene nakane koje sam preporučila u njihov moćni zagovor su ostvarene, stoga sam jednostavno morala hodočastiti našim bijelim ljljanima. Osjećala sam snažan poticaj u svojoj duši, jednostavno me nešto vuklo. Cijelim sam putem osluškivala Božji glas u svojoj nutrini. Osjećala sam i dalje onaj isti poticaj koji me potaknuo da odem na hodočašće. Posebno sam ga doživjela u Goraždu, u sobi pored prozora gdje sam položila zapaljenu svijeću. Svakome bih poželjela radost i duhovni rast koji sam doživjela u toj sobi, gdje su naše mučenice provele zadnje trenutke svoga života. (...) Na ovom sam hodočašću bolje upoznala njihov sveti život i produbila svoj duhovni. Zahvalna sam Bogu što sam kršćanka i što imamo tako velike zagovornice kod Boga. Osjećam njihovu blizinu, želim i hoću slijediti primjer njihova života, želim služiti Bogu i bližnjemu i Crkvi kojoj pripadam.

Nada Čačić, Benkovac

Putem kalvarije Mučenica

U organizaciji sestara Kćeri Božje ljubavi pošla sam sa svojim suprugom na ovo hodočašće. Stidim se reći da mi je prva motivacija bila vidjeti Sarajevo, a zatim Mučenice četničkog pokolja. No Bog piše pravo i po krivim crtama!

Tako i ja spoznah pravu dubinu, pravi smisao ovih blaženica tek sad, na ovom hodočašću. Shvatih njihovu predanost i njihovo davanje čovjeku. Samo beskrajna zaljubljenost u Krista omogućila im je tu tešku i zahtjevnu misiju u tom vremenu i na tom prostoru. Bože, ta sestra Berchmana, Austrijanka, dolazi u tuđi kraj, u vrtlog nemilih zbivanja, i predaje se s ostalim sestrama tom malom, potrebitom, patničkom čovjeku! Ne, preskušeno je moje srce da shvati toliku ljubav.

I dok smo od Pala do Goražda sjedili u komotnom autobusu, putem kalvarije ovih mučenica, otvorila mi se duša i srce.

Isus osuđen – Sestre uhapšene. Isus svezan – Sestre gonjene dugim zaleđenim putem, od Pala preko Romanije (Golgota). Isus bičevan – Sestre potezane. Isus izrugan – Mučenice izvrijeđane. Isus razgolićen – Blaženice rastrgane. Isus

pada tri puta, a naše ljubljene sestre tko zna koliko puta. Za Isusovu odjeću baciše kocku – od njihovih odora napraviše svoje četničke zastave. Sve, baš sve im oduzeše, ali ne, Isuse, kao ni tebi, ne mogoše im oduzeti: ljubav, vječnu ljubav.

Hvala vam, drage Blaženice, na vašem očitovanju, na vašem predanju. Vi ste nam sigurne zagovornice u nebu.

Ana Markulin, Zadar

Drago mi je da sam imao prilike osjetiti dašak svetosti Drinskih mučenica o kojima sam prije hodočašća znao vrlo malo, a i to malo je bilo više povijesnog karaktera. Neka Božji blagoslov siđe na vas. Neka vas prati zagovor vaših i naših dragih sestara, Jule, Bernardete, Antonije, Krizine i Berchmane.

D. M., Split

Posjet župi blažene s. Krizine

Uoči slavlja 610. obljetnice osnutka slovenske župe sv. Marjete u Šmarjeti, u biskupiji Novo Mesto, a na poziv župnika vlč. Andreja Golčnika, 28. svibnja 2016. pet sestara iz Hrvatske sudjelovalo je na večernjoj sv. Misi trodnevnicu. Tom prigodom sestre su župljane upoznale sa životom i djelovanjem Družbe Kćeri Božje ljubavi i s blaženim Drinskim mučenicama.

Sestre su posjetile i rodbinu blažene s. Krizine u obiteljskoj kući u kojoj je i sama blaženica rasla. Zadržale su se u kratkom razgovoru i ugodnom druženju s obitelji, a nakon kratke okrijepe nastavile put prema Šmarjeti. U župi ih je dočekao župnik Golčnik sa svojim suradnicima te im pokazao prostor koji župa koristi za pastoralne aktivnosti, za druženja sa župljanima i za duhovne susrete te dječji vrtić.

Nakon sudjelovanja na sv. Misi, sestre su se susrele sa župljanima kojima su odgovarale na razna pitanja u vezi Družbe Kćeri Božje ljubavi, utemeljiteljice Majke Franziske i blaženih Drinskih mučenica. Župljani su rado promišljali i o tome kako pridonijeti još većem širenju glasa svetosti sestara blaženica te se raspitivali kako to čine sestre u Hrvatskoj. Ugodno iznenađene zainteresiranošću i pitanjima župljana, sestre su nastavile razgovor sa župnikom i njegovim bližim suradnicima.

Na kraju su zahvalile domaćinima na lijepom i srdačnom gostoprimstvu, uz obećanje daljnje suradnje i molitve kako bi se djelo svetosti po uzoru na blaženu sestru Krizinu i ostale sestre mučenice nastavilo i prelilo na ovu župu i župljane.

Izviješće s. Mirjane Potnar, FDC

Blagoslov kipa Blaženica

U nedjelju 3. srpnja 2016. u dvorištu samostana Kćeri Božje ljubavi u Granešini blagoslovljen je prvi kip blaženih Drinskih mučenica. Kip, od bijelog lijevanog kamena, izradio je akademski kipar iz Zadra Dragan Kwiatkowski. Blagoslovu kipa prethodila je večernja sv. misa, koju je u župnoj crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije predvodio župnik vlč. Josip Balog. Nakon sv. mise vjernici su se u procesiji uputili prema kipu Blaženica, pjevajući litanije bl. Drinskih mučenica.

Provincijalna glavarica s. Gordana Igrac pozdravila je sve prisutne vjernike i uzvanike te istaknula svrhu postavljanja kipa: „Postavljanjem ovoga kipa na Dan Provincije, koja slavi svoj 97. rođendan, trajno se želi učiniti spomen na sestre Blaženice kao uzore vjernosti i ljubavi svima nama Kćerima i Suradnicima Božje ljubavi te svim vjernim štovateljima u ovoj 5. obljetnici beatifikacije.“

Sestra Gordana se s posebnom radošću obratila prisutnom don Anti Bakoviću, jedinom i vjernom svjedoku mučeničke smrti Drinskih mučenica kao i neumornom promicatelju njihove svetosti. Zahvalila je i svima onima koji su na bilo koji način doprinijeli postavljanju kipa.

Ideja o kipu ostala bi samo ideja g. Kwiatkowskog, da nije bilo posredništva fra Bernardina Škunce, franjevca Splitske provincije i profesora liturgike i sakralne umjetnosti na Teologiji u Splitu, koji nam je prije godinu dana poslao dopis provincijalnoj upravi u kojem je toplo preporučio „da bi predloženi rad ‘Drinske mučenice’ Dragana Kwiatkowskog mogao biti idealan za spomenik u prostoru, u kakvom dvorištu, samostanskom parku, pred crkvom,

kapelom...“, te da je to nešto najljepše što je vidio kao umjetničko i duhovno rješenje Drinskih mučenica, koje su se – prema rješenju g. Kwiatkowskog – „stopile u jedan i jedinstven stup vjere, pun mističnog zanosa“.

U svom govoru s. Gordana je istaknula: „Blažene sestre Jula, Berchmana, Krizina, Antonija i Bernadeta po ovom umjetničkom djelu ostaju nam trajno nadahnuće i izvor snage u življenju trostrukoga stava: svjedočenja, poslanja i posvećenja. Danas, više nego ikada, pozvani smo biti svjedoci Isusove božanske ljubavi u svijetu i Crkvi. A sestre Mučenice najizvrsniji su primjer na ovom putu svjedočenja.“

A o samom značenju bjeline kipa rekla je sljedeće: „Njihovom mučeništvu, njihovom prolijevanju krvi prethodilo je redovničko posvećenje, koje se naziva i ‘bijelo mučeništvo’. Upravo bjelina ove skulpture podsjeća nas na tu vrijednost, na redovnički život kao vid ‘bijelog’, nekrvnog mučeništva, tj. potpunog darivanja vlastitoga života Gospodinu, koji ne štedi napore u trajnom nastojanju činjenja dobra i ustrajanja u ljubavi prema Kristu.“

Privedila Ljubica Pribanić

Vitraji u Udbini

U župi Sv. Nikole biskupa na Udbini, u kapeli Kraljice mučenika, koja se nalazi ispod Crkve hrvatskih mučenika, početkom prosinca 2014. završeno je postavljanje sedam vitraja na kojima su likovi do sada proglašeni hrvatskih mučenika. Uz dva vitraja na kojima su bl. Drinske mučenice tu se nalaze i sv. Nikola Tavelić, sv. Marko Križevčanin, bl. Alojzije Stepinac, bl. Miroslav Bulešić, mučenici iz prvog razdoblja kršćanstva u vrijeme Rimskoga carstva, a u središtu, nad ulaznim vratima, Blažena Djevica Marija Kraljica mučenika.

U crkvi, na oltarnom reljefu – triptihu Slava hrvatskih mučenika, nalazi se i reljef blaženih Drinskih mučenica koji je postavljen 13. kolovoza 2015. godine.

Susreti dječjih zborova

I ove godine organizirani su susreti crkvenih dječjih zborova, koje vode sestre Kćeri Božje ljubavi. Svrha tih susreta je promicanje zajedništva među djecom i sestrama te nadahnjivanje na svjedočanstvu ljubavi sestara Blaženica. Geslo susreta „Sve za Boga“, uzeto iz gesla Družbe Kćeri Božje ljubavi, želi podsjetiti sudionike susreta da sve što čine, a osobito animiranje crkvenog pjevanja u vlastitim župama, uvijek usmjere na Boga i njegovu proslavu, koristeći i razvijajući one darove koje je on svakome udijelio.

Supetar • 28. svibnja oko 180 članova dječjih crkvenih zborova koje vode sestre Kćeri Božje ljubavi ili su povezani s našim sestrama koje djeluju u Dalmaciji, okupili su se na susretu zborova u Supetru na otoku Braču. Nastupali su zborovi iz Hvara, Postira, Supetra, Milne, Benkovca, Filip i Jakova i Zadra. Zborove koji su došli trajektom dočekali su zborovi s otoka u župnoj crkvi sv. Petra u Supetru u zajedništvu sa sestrama koje ih vode i prate. Misno slavlje predvodio je župnik don Toni Plenković u koncelebraciji s don Milanom Šarićem i don Ivicom Eterovićem.

Karlovac • U Nacionalnom svetištu sv. Josipa, 14. lipnja 2016., na susretu dječjih zborova sudjelovalo je pet zborova: iz Sesveta, Svetog Ilije, Križevaca, Petrinje te zbor domaćin iz Karlovca. Osim zborova, na susretu su sudjelovali i biblijska grupa osnovne škole iz Koprivnice i ministranti iz križevačke župe Svete Ane. Susret je započeo euharistijskim slavljem koje je predvodio mons. Antun Sente, nakon čega su, kroz prezentaciju, djeci predstavljene utemeljiteljica Družbe Majka Franziska Lechner i bl. Drinske mučenice. Budući da je nastupalo pet dječjih zborova, a i pet je Drinskih mučenica, između životopisa svake od njih izmjenjivali su se zborovi s pripremljenim pjesmama. Svaki zbor otpjevao je po dvije pjesme, a na kraju susreta biblijska grupa izvela je kratki igrokaz „U tuđim cipelama“. Zajedničko druženje nastavljeno je u župnom dvorištu, uz razne plesove i igre u kojima su djeca mogla uživati i međusobno se upoznati.

Izvešće s. M. Eme Škriljevečki, FDC

Sarajevo • U subotu 11. lipnja 2016. u crkvi Kraljice sv. krunice u Sarajevu održan je treći susret dječjih zborova u organizaciji sestara Kćeri Božje ljubavi koje djeluju na području Vrhbosanske nadbiskupije. Na susretu je sudjelovalo oko 150 djece iz pet župa i to: iz Bistrice, Novog Travnika, Rankovića, Kaknja i Viteza, a susretu se pridružio i internatski zbor „Semper magis“. Za vrijeme euharistijskog slavlja vlč. Oliver Jerković je poseban naglasak stavio na važnost pjevanja. „Pjevanje uzdiže dušu, obuhvaća srce, stvara ugodnu atmosferu. Svojim pjevanjem Bogu dokazujemo i da smo kršćani, jer ‘kršćani su oni koji pjevaju pjesme svome Bogu’ zapisao je Plinije Mlađi još u prvom stoljeću“ – rekao je vlč. Oliver.

Zabavno-rekreativni dio odvijao se u velikoj dvorani KŠC-a, koja se pretvorila u prostor pjesme, glazbe, motivacijskih prezentacija i provjere znanja o bl. Drinskim mučenicama i djelima milosrđa koja su u njihovim životima bila na poseban način najvidljivija. Posebno iznenađenje bilo je odlično znanje sudionika ovoga susreta o životu bl. Drinskih mučenica i njihovih djela milosrđa. Svrha tog dijela susreta bila je uz ljepotu pjesme pokazati i ljepotu uočavanja vrijednosti koje su živjele Drinske mučenice koje su se u potpunosti opredijelile za Krista.

Izvešće s. M. Terezije Antunović, FDC

Mlada misa u župi blažene s. Antonije

U nedjelju 26. lipnja 2016., u župi Presvetog Trojstva u Ajdovcu, u biskupiji Novo Mesto, bilo je svečano slavlje mlade mise vlč. Boštjana Goriška. Za dar svoga svećeničkog poziva zahvaljuje na osobit način zagovoru dvoje blaženika, blaženom Janezu F. Gnidovcu i blaženoj s. Antoniji Fabjan, drinskoj mučenici, koja je jedan dio svoga života provela u ovoj župi. Na mladoj misi se okupilo tridesetak svećenika, a u poslijepodnevnom satima mladomisniku je osobno izrazio čestitku i domaći biskup Anton Glavan.

Spomen na Blaženice u Murskoj Soboti

Tijekom devet mjeseci, od prosinca 2015. do kolovoza 2016., održane su misije u slovenskoj biskupiji Murska Sobota pod geslom *Otvorite vrata Kristu*. Misije su organizirane u sklopu proslave desete obljetnice uspostave Biskupije. Svakog prvog četvrtka u mjesecu vjernicima je bio predstavljen lik jednoga slovenskog blaženika ili kandidata za oltar. U veljači je bio spomen na blažene Drinske mučenice i tom prigodom tiskane su sličice s likom Blaženica. Generalni vikar i kancelar vlč. Lojze Kozar je istaknuo da su Drinske mučenice za života otvarale vrata Kristu svojom dobrotom, a svojim su ih mučeništvom širom otvorile. I mi smo pozvani, rekao je vlč. Kozar, činiti dobro svima, jer više od riječi govori naša dobrota.

Živimo u doba koje bi htjelo ugušiti vrjednote duha i otupiti u dušama posvećenih osoba vjernost idealima. Gospodin nam stavlja na svijećnjak pet divnih uzora – Drinske mučenice – da nam budu neprestani izazov i poticaj da vjerno živimo svoje posvećenje Gospodinu iz dana u dan, u malim stvarima, kako bismo mogle i u težim kušnjama poput njih izgovoriti životom svoj *fiat*.

sestre iz Karmela sv. Male Terezije, Kloštar Ivanić

Uslišanja po zagovoru Blaženica

Izmolile mi ozdravljenje noge

U ovom životu ništa nije slučajno, tako kažu, i doista počinjem u to vjerovati. Moram reći na početku da baš nisam bila neka vjernica. Udala sam se za čovjeka, produhovljenog vjernika, koji me je u jednom trenutku ohrabrio kada nisam mogla „normalno“ hodati niti se osloniti na svoju nogu. Rekao je tada moj suprug: „Molit ćemo se Drinskim mučenicama, jer su i one iskusile boli kostiju“ – doduše njihove su bile slomljene nakon svetačkog skoka s prozora vojarnje u Goraždu. Iz vlastitog egoizma nisam obraćala pozornost na njihovu biografiju, ali, eto, zajedno sa suprugom, molila sam – tada, meni, neke nepoznate mučenice – samo da mi ozdravi koljeno i noga bez operacije, koje sam se silno bojala. Sada samo mogu reći da su to svete, ne samo mučenice, koje su mi izmolile ozdravljenje noge.

Providnost Božja ovih dana opet je djelovala. Sestra Marija je organizirala hodočašće našim blaženicama u Goražde i poželjela sam da odemo zahvaliti na uslišanim molitvama. Drinske mučenice sada u našoj obitelji postaju naše zaštitnice na putu prema Isusu i Božjem kraljevstvu. Njima pod zaštitu predajem svoga supruga, troje djece i dvoje unučadi, a ako bude Božja volje bit će nas još. Samo molim Isusa da nas nauči živjeti po Božjoj volji.

Vesna Grgić, Zadar

Uvjeren u zagovor bl. Drinskih mučenica

Umirovljenik sam i živim u Slavanskom Brodu. Imao sam velike probleme s gušteračom, razvila se akutna upala gušterače (akutni pankreatitis), što je uzrokovalo vidljivi razvoj pseudociste pankreasa. Kao štovatelj bl. Drinskih mučenica molio sam s vjerom Molitvu za njihovo proglašenje svetima i tražio njihov zagovor za tjelesno ozdravljenje. Polovicom 2015. nalaz liječnika glasi: „Loš prikaz pankreasa, ne može naći ranije opisanu pseudocistu gušterače,“ da bi početkom 2016. nalazi gušterače bili uredni. Na veliko zadovoljstvo liječnika i mene, bez ikakvih liječničkih zahvata ciste su gotovo nestale. Cijelo vrijeme moje teške bolesti obitelj se molila blaženim mučenicama da mi budu na pomoći i mi vjerujemo da su molitve uslišane. Zahvaljujemo bl. Drinskim mučenicama na njihovu posredovanju. Ja sam uvjeren u njihov zagovor i nadam se da će i ovo pismo pomoći da se uskoro proglase svetima. Hvala ti, Bože, na svemu što si učinio i što činiš za nas, hvala za sve milosti po zagovoru Blaženica.

Antun Pospišil, Slavonski Brod

U listopadu 2015. bio sam na hodočašću u Sarajevu s grkokatoličkom župom iz Samobora. To sam hodočašće namijenio kao molitvu Drinskim mučenicama za novi posao. Već 4. studenoga dobio sam posao u makedonskom restoranu.

Tomica, Stupnik

Nakon sat vremena, sve je bilo dobro

U župi imamo dom za duhovne vježbe. U domu je gostovao dječji pjevački zbor iz Črnomlja zajedno s ravnateljicom zbora koja je po profesiji doktor-pedijatar. Između odmora kojeg su imali poslije ručka, djeca su igrala odbojku na igralištu. Za vrijeme igre jedan je stariji pjevač jako odbio loptu, koja je doletjela djevojčici ravno u lice. U početku nije se vidjelo ništa strašno, no nakon nekog vremena djevojčica se potužila da sve vidi duplo. Pošto ju je doktorica pregledala, ustanovila je da je najvjerojatnije od udarca lopte došlo do odljepljenja mrežnice. Pozvali smo roditelje da donesu dokumente jer moramo voziti djevojčicu u bolnicu. Dok smo čekali, ravnateljica zbora i velečasni molili su Drinske mučenice neka pomognu. Kad su nakon sat vremena došli roditelji ozlijeđene djevojčice, sve je bilo dobro. Doktorica ju je još jednom pregledala i nije našla nikakve povrede. Nije se vidjelo ni to da joj je doletjela lopta u lice. To je potvrdila i sama dr. Alenka Schweiger-Pavlovič.

„Gospođo, trebate li što?“

Ove godine, uoči obilježavanja 610. obljetnice naše župe, navečer 28. svibnja, imali smo predviđenu proslavu pred župnom crkvom sv. Marjete. Sve je bilo dogovoreno, ali onda shvatimo da nam nema tko dovesti podij iz Novog Mesta. Pozvali smo nekoliko ljudi, domaćica se sama odvezla do ljudi koji imaju dosta velike automobile ili prikolice, ali nitko nije imao vremena. Dok se domaćica vraćala natrag pomolila se Drinskim mučenicama, da jedino one mogu pomoći. Kad je stigla pred župni ured i ušla u kuću, netko je pred kućom stao s autom. Izađe van, kad tamo žuti kombi. Vozač je pita: „Gospođo, trebate li što?“, a domaćica sva izvan sebe odgovori: „Da, trebamo Vas i Vaš kombi.“ „Nema problema“, odgovori vozač. Za jedan sat imali smo podij na mjestu gdje smo ga trebali. Što je najčudnije u svemu tome jest to da taj čovjek uopće nije iz naše župe, nego se slučajno vozio pokraj nas. Kad smo ispitivali ljude iz okolice tko je on, nitko nije znao tko je bio taj čovjek.

vlč. Andrej Golčnik, Šmarjeta, Slovenija

Zahvala za ozdravljenje od astme

Dugo sam vremena imala astmu i jako sam kašljala, tako jako da me je boljelo u prsima, u grlu i u cijelom tijelu. Rođena sam 10. siječnja 1929. i živim u staračkom domu. Molila sam se Blaženicama da mi izmole ozdravljenje. Čak sam se i zavjetovala, obećala sam da ću im se moliti dok sam živa, kad god ću se sjetiti. Drugi dan više nisam kašljala i sve do danas ne kašljem više. Vjerujem da su mi Drinske mučenice izmolile ozdravljenje od astme. Kad god se sjetim, molim i zahvaljujem blaženim sestrama što su mi izmolile ozdravljenje. Ovo neka bude za svjedočanstvo i velika moja zahvala, od sveg srca, Drinskim mučenicama.

Milka Šošarić, Zagreb

Kapitul i novo vodstvo Provincije

U Duhovnom centru u Granešini, od 12. do 14. travnja 2016., održan je XIX. provincijalni kapitul Provincije Božje providnosti s temom: „Karizmatički identitet Družbe i apostolska gorljivost za Boga, siromahe i Družbu“. Osim promišljanja o sadašnjosti i planiranja budućnosti Provincije, na Kapitolu je izabrana nova Provincijalna uprava za sljedeće četverogodišnje razdoblje. Vrhovna glavarica Družbe s. Maria Dulce Adams imenovala je 19. veljače 2016. s. Gordanu Igrec provincijalnom glavaricom Provincije Božje providnosti, a za vrijeme kapitula izabrane su i četiri provincijalne savjetnice: s. Ankica Juranović, prva provincijalna savjetnica i zamjenica provincijalne glavarice, s. Zvezdana Kovačević, s. Elizabeta Ćosić i s. Vida Ademi. Za službu provincijalne ekonomice imenovana je s. Milka Srša, a za službu provincijalne tajnice s. Ivana Margarin.

Glavne smjernice daljnjeg hoda Provincije sažete su u Poruci kapitula: „Mi, Kćeri Božje ljubavi, izvor naše karizme pronalazimo u milosrdnoj i razapetoj ljubavi Isusa Krista. Motreći Raspetoga Majka Franziska spoznala je da se Božja ljubav u njemu objavila (usp. Konstitucije, tč. 4) i iskustvo te ljubavi poticalo ju je da odgovori na vapaj siromašnih svoga vremena.

I mi smo pozvane danas odgovoriti našem poslanju i zato, prema poticajima pape Franje, izići na egzistencijalne periferije: grijeha, patnje, nepravde, neznanja, odsutnosti vjere i svake druge bijede. Ljudi našega vremena očekuju od nas Kćeri Božje ljubavi da Radosnu vijest naviještamo, ne tužna i malodušna srca (usp. EN, br. 80), već životom koji izražava gorljivost za Boga, za siromahe i za našu Družbu. (...) U našem daljnjem hodu nemojmo izgubiti iz vida da je karizmu potrebno njegovati, razvijati, proučavati i produbljivati, u čemu nam pomaže svakodnevno razmatranje Svetoga pisma, nadahnjivanje na liku i djelu službenice Božje Majke Franziske Lechner, prenošenje svete tradicije Družbe i vjerno življenje prema Konstitucijama, koje su jamac našega vjernoga i gorljivoga življenja karizme.“

Obnova obećanja pridruženih članova

Na blagdan Duhova, 15. svibnja 2016., u kapeli samostana Kćeri Božje ljubavi u Granešini, dvadeset i šest laika Suradnika Božje ljubavi obnovilo je svoja obećanja data prije godinu dana. Zajednici se pridružila, svojim prvim obećanjem, i jedna nova članica. Pred provincijalnom glavaričom s. Gordanom Igrec obnovili su svoje obećanje da će služiti Bogu i Crkvi u duhu karizme i duhovnosti utemeljiteljice Družbe Majke Franziske te surađivati u zajedništvu sa sestrama Kćeri Božje ljubavi u apostolskim pothvatima mjesne Crkve.

Svečanu sv. misu predvodio je p. Niko Bilić, a u asistenciji je bio trajni đakon Krunoslav Mihael Kičinbači. Misi su nazočili i molitvom Suradnike podržali prijatelji, rodbina i sestre Kćeri Božje ljubavi. Pater je čestitao Suradnicima te naglasio važnost i ljepotu suradnje laika i posvećenih osoba u širenju Božje ljubavi u svijetu.

Iz izvješća Ljubice Pribanić

Hodočašće na grob Utemeljiteljice

U subotu 16. travnja 2016. organizirano je hodočašće na grob utemeljiteljice Družbe Majke Franziske Lechner u Breitenfurt te u Kuću maticu u Beč. Na to hodočašće, pod nazivom „Putovima milosrđa“, odazvale su se brojne sestre Kćeri Božje ljubavi, novakinje, postulantičice, kandidatice, pridruženi članovi i prijatelji Družbe iz svih srednjoeuropskih provincija. Iz Provincije Božje Providnosti hodočastile su, uz sestre i kandidatice, djevojke iz internata u Novoj Vesi, pridružene članice Suradnice Božje ljubavi te prijatelji sestara. Hodočasnički put bio je ispunjen radošću zajedništva, a jezične barijere bile su prevladane zajedničkom molitvom i pjesmom.

Molitva

za proglašenje svetima bl. Drinskih mučenica

Gospodine Bože, ti si blažene Drinske mučenice, sestre Julu, Berchmanu, Krizinu, Antoniju i Bernadetu obdario milošću redovničkog zvanja i snagom da svoju vjernost i ljubav prema tebi potvrde prolijevanjem krvi.

Udijeli i nama postojanost u vjeri da se, i uz cijenu trpljenja, ne odijelimo od tebe.

Ponizno te molimo da ove svoje blaženice pridružiš zajedništvu svetih sveopće Crkve da bismo još odvažnije slijedili primjer njihova života i iskusili njihov moćni zagovor u svojim potrebama i životnim borbama.

Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Tko po zagovoru blaženih Drinskih mučenica u duhovnim i tjelesnim potrebama zadobije koju milost, molimo neka javi na jednu od sljedećih adresa:

- Provincijalat Kćeri Božje ljubavi, Nova ves 16, 10000 Zagreb
- Kćeri Božje ljubavi, Ivana Cankara 18, 71000 Sarajevo
- Vicepostulatura Drinskih mučenica, Granešina 7, 10040 Zagreb

E-mail: kauza.dmučenice@gmail.com

www.kblj.hr

Novčane priloge možete slati na naše račune u Privrednoj banci:
Broj kunskog računa: Privredna banka Zagreb, 2340009-1510357988
Devizni račun: SWIFT: PBZGHR2X, HR24 23400091 510357988

Zahvalit ću ti što si me uslišio
i moj postao spasitelj.

Psalam 118, 21